

Asia: VN/10574/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

YLEISTÄ

Verne (Ficolo Oy) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto valtiovarainministeriön luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta. Verne on pohjoismaihin keskittyvä datakeskustoimija, jolla on tuotannossa olevia datakeskuksia Suomen lisäksi Islannissa ja UK:ssa. Vernellä on datakeskukset Vantaalla, Tampereella ja Porissa, sekä datakeskusta varten hankittu tontti Mäntsälässä.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia. Lakia muutettaisiin siten, että kaivostoiminnassa ja konesaleissa käytettävän sähkön vero siirrettäisiin alemmasta sähköveroluokasta II yleiseen sähköveroluokkaan I, jonka vero on 2,24 senttiä kilowattitunnilta. Alemman sähköveroluokan vero on 0,05 senttiä kilowattitunnilta, joten ehdotetut muutokset nostaisivat kaivostoiminnassa ja konesaleissa käytettävän sähkön veroa 2,19 senttiä kilowattitunnilta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2026.

Verne kommentoi tässä lausunnossa sähköveron muutosta datakeskusten osalta. Verne vastustaa ehdotettua muutosta verottaa konesaleissa käytetty sähkö jatkossa yleisen sähköveroluokan I mukaan ja kunnioittavasti esittää seuraavaa:

YLEISET PERUSTELUT

1. DATAKESKUSTEN NYKYTASOINEN SÄHKÖVERO ON SUOMELLE MERKITTÄVÄ ETU POHJOISMAISESSA KILPAILUSSA

Verokohtelu on merkittävä kilpailuetu, kun Suomi kilpailee datakeskusasiakkaista ja investoinneista pohjoismaisten verrokkikohteiden, ensisijaisesti Norjan, Ruotsin ja Islannin kanssa. Suomen datakeskusmarkkina on vasta kehittymässä, kun taas muissa Pohjoismaissa datakeskusekosysteemi on jo muodostunut pitemmälle. Kohtuullinen sähkön hinta tässä tilanteessa houkuttelee investointeja, jotka luovat ekosysteemin myös Suomeen. Ekosysteemin synnyttyä mm. sähkön hinnan merkitys tulevaisuuden sijoituspäätöksissä pienenee.

Verne arvioi, että uusi verokohtelu nostaisi laskentakapasiteetin käyttökustannuksia Suomessa merkittävästi. Datakeskuskapasiteetin kaupallistaminen Suomessa olisi näin vaikeampaa kuin muissa Pohjoismaissa ja näin on merkittävä riski, että investoinnit sijoittuvat muihin Pohjoismaihin eikä ekosysteemiä pääse syntymään Suomessa. Colocation-mallilla myytävät konesalipalvelut toimivat siten, että datakeskustoimija toteuttaa datakeskuksen serveriräkkiin saakka ja asiakas vastaa servereistä ja ohjelmista jne., jotka tulevat itse räkkiin. Tällä mallilla asiakas maksaa käyttämästään sähköstä suoraan. Tämä aiheuttaa lisähaasteita investointien tekemiselle, koska investoijan pitää arvioida hinnan korotuksen vaikutus asiakkaisiin.

Vertailun vuoksi esimerkiksi Saksan uusi hallitusohjelma (koalitionsvertrag) sisältää kohtia, joiden mukaan, Saksassa on tarkoitus siirtyä sähköveron osalta EU minimiin sekä ulottaa teollisuuden sähkön hintatuki (strompreiskompensation) datakeskuksiin.

EU korostaa myös Clean Industrial Deal -suunnitelmassaan, että huokea energia on perusta kilpailukyvyille.

Suomi on noin puolentoista vuoden ajan nähty todella kilpailukykyisenä sijoituskohteena ja nyt kun moni investointi on konkretisoitumassa, olisi tärkeää varmistaa, ettei tilanne muutu huonompaan suuntaan.

2. VEROKOHTELUN MUUTOS HEIKENTÄÄ SIOITUSYMPÄRISTÖN ENNAKOITAVUUTTA SUOMESSA

Datakeskusten investointipäätökset tehdään vuosikymmenien investointihorisontilla, ja odottamattomasti muuttuva veropolitiikka heikentää suomalaisen investointiympäristön ennustettavuutta kansainvälisen sijoittajan näkökulmasta. Sama koskee myös asiakkaita, sillä erityisesti suuret datakeskuksen asiakkaat tekevät pitkiä sopimuksia, usein esimerkiksi kymmeneksi vuodeksi silloin kun on kyseessä megawattitason sopimus. Kyseinen muutos on tuotu hyvin nopealla aikataululla ja ilman laajaa arviointia vaikutuksista. Tämä antaa kuvan suunnitteleamattomuudesta ja lyhyt lain kommentointiaika antaa ymmärtää, että muutosta ollaan viemässä liian nopeasti ja ilman kunnollista vaikutustenarviointia eteenpäin. Verne huomauttaa, että lausuntoajan tulisi lakihankkeiden osalta olla lähtökohtaisesti kuusi viikkoa, jotta varmistetaan sidosryhmien tosiasiallinen mahdollisuus lausua lakialoitteista ennen niiden etenemistä eduskuntaan.

3. DATAKESKUKSILLA ON MERKITTÄVÄ TALOUDELLINEN JA TYÖLLISYYSVAIKUTUS

Esityksellä saavutettava verotuotto on pitkälläkin aikavälillä (laskennallinen arvio 85 miljoonaa vuonna 2029) marginaalinen suhteutettuna menetettyihin talous- ja työllisyysvaikutuksiin.

Yksin Vernen suunnitteilla olevat datakeskusinvestoinnit Vantaalle ja Mäntsälään tuottaisivat satoja työpaikkoja useaksi vuodeksi rakentamisvaiheen ajaksi, sekä pidemmällä aikavälillä keskusten operatiivisissa tehtävissä suoraan ja välillisesti, mikä tarkoittaa sitä, että vero- ja veroluonteisia tuloja, esimerkkinä yhteisö- ja tuloverotulot sekä kiinteistöverotulot, tulee merkittävästi. Ottaen huomioon rakennusteollisuuden heikko tilanne nämä rakennusprojektit olisivat erittäin tervetulleita työllisyysmielessä.

Datakeskusten epäsuorat positiiviset vaikutukset mm. sijoituspaikkakunnan työllisyyteen, kotimaisen hankintaketjun ja palvelujen tuottajien saamiin hyötyihin on myös syytä ottaa huomioon arvioinnissa.

4. DATAKESKUKSET LUOVAT KYSYNTÄÄ PUHTAAN SÄHKÖN INVESTOINNEILLE JA MAHDOLLISTAVAT ENERGIAN KIERRÄTYKSEN SEKÄ OSALTAAN EDISTÄVÄT HUKKALÄMMÖN HYÖDYNTÄMISTÄ

Investoinnit puhtaaseen sähköntuotantoon ovat Suomessa hidastuneet sen vuoksi, että sähköllä ei ole ollut riittävästi (teollisia) käyttäjiä investointien kaupallisen kannattavuuden takaamiseksi. Datakeskukset ovat lähivuosina merkittäviä puhtaan sähkön käyttäjiä, kun esimerkiksi ison mittakaavan vihreän vedyn, e-polttoaineiden ja vihreän teräksen tuotanto ovat vielä aikaisessa kehitysvaiheessa.

Investoinnit datakeskuksiin mahdollistavat myös koko yhteiskuntaa hyödyttävien infrastruktuuri-investointien rakentamisen. Datakeskusten asiakkaat monesti edellyttävät, että laskentakapasiteetin tarvitsemasta sähkö sovitaan hankittavaksi uudesta, rakennettavasta uusiutuvan energian tuotantolähteestä. Lisäksi datakeskusinvestoinnit edesauttavat parannusinvestointeja esim. sähkön jakeluverkkoihin, televerkkoihin ja liikenneyhteyksiin ja parantavat yritystoiminnan houkuttelevuutta lähialueilla. Julkisuudessa on esitetty, että verkon kapasiteetin osalta olisi haasteita, mutta keskipitkällä tähtäimellä siirtomaksut ennemminkin tukevat verkkojen rakentamista.

Toteamme myös, että datakeskukset voivat tuottaa lämpöä kaukolämpöverkkoihin, jolloin tarve rakentaa erillisiä sähköllä toimivia lämpökattiloita vähenee ja energia voidaan kierrättää.

Datakeskusten sähköveroluokan alentamisen tavoitteena on ollut edistää polttoon perustumattoman lämmön tuotantoa ja ylijäämälämmön hyödyntämistä (HE 212/2021 vp, kohta 3 - Tavoitteet). Hallituksen esityksen luonnoksen kohdassa 2.3 Nykytilan arviointi todetaan, ettei sähköverotuella olisi energiatehokkuusdirektiiviin (2023/1791) ja sitä koskevan kansallisen täytäntöönpanolainsäädäntähankkeen vuoksi enää aiempaa ohjaustarvetta, sillä velvollisuus hukkalämmön hyödyntämisvelvollisuuteen sisältyisi tulevaisuudessa energiatehokkuuslakiin. Vernen näkemyksen mukaan hukkalämmön hyödyntämistä koskevien velvoitteiden lisääminen energiatehokkuuslakiin tulisi ottaa huomioon tässä lainsäädäntöhankkeessa ennemminkin niin, että hukkalämmön hyödyntämistä koskevat velvoitteet ehdotetuissa muutoksissa energiatehokkuuslakiin ja nyt ehdotetut muutokset sähköverolakiin muodostavat yhtenäisen ja toisiinsa nähden johdonmukaisen kokonaisuuden, jolla edelleen paitsi velvoitetaan myös kannustetaan datakeskuksia koko yhteiskuntaa hyödyttävään ylijäämälämmön talteenottoon ja hyödyntämiseen. Tästä näkökulmasta ei siten ole johdonmukaista kokonaan poistaa datakeskusten oikeutta maksaa sähköveroa veroluokan II mukaan, vaan nimenomaan tarkistaa alempaan veroluokkaan kuulumisen edellytyksiä niin, että ne ovat johdonmukaiset energiatehokkuuslakiin ehdotettujen muutosten kanssa, ja että energiatehokkuuslaki ja sähköverolaki yhdessä kannustavat ja tukevat muun ohessa polttoon perustumattoman lämmön tuotantoa ja ylijäämälämmön hyödyntämistä.

DATAKESKUKSET MUODOSTAVAT DIGITAALISEN YHTEISKUNNAN PERUSTAN

Keskiviikkona 9.4.2025 EU-komissio julkaisi komissaari Henna Virkkusen johdolla AI Continent Action Planin, jonka yhtenä tavoitteena on kolminkertaistaa datakeskuskapasiteetti EU-alueella. Datakeskukset ovat osa digitaalisen yhteiskunnan perusinfrastruktuuria, jotka mahdollistavat muun muassa tekoälyn ja pilvipalveluiden maksimaalisen hyödyntämisen. Ilman datakeskuksia yhteiskunnan digitalisaatio ei etene. Suomen on kilpailukykyisellä teollisuuspolitiikalla, jonka osa datakeskusten verokohtelu on, varmistettava datakeskusinvestointien houkuttelu Suomeen, jotta yhteiskunnan digitalisaatio etenee, Suomen yhteydet ja latenssi muihin Euroopan maihin paranevat ja Suomi pysyy kilpailukykyisenä digitalisaatiossa.

5. LAKIEHDOTUKSEN VAIKUTUSTEN ARVIOSTA

Verolaeilla puututaan verovelvollisten perustavanlaatuisiin oikeuksiin, kuten omaisuuden suojaan ja elinkeinovapauteen, minkä vuoksi verolainsäädäntö edellyttää erityisen huolellista valmistelua, riittävää tietoa kysymyksessä olevasta toimialasta ja toiminta- ja markkinaympäristöstä sekä riittävän huolellista ja kattavaa vaikutusarviota. Vaikutusarvioinnille tulee varata riittävästi aikaa ja resursseja, jotta valmistelijoiden on mahdollista laatia sellainen vaikutusarviointi, josta päätöksentekijät saavat riittävän käsityksen esityksen olennaisista vaikutuksista (Valtioneuvoston julkaisuja 2022:66, s. 12).

Kuulemisen avulla valmistelutyöryhmä voi kerätä lainvalmistelun vaikutusarviossa tärkeää tietoa sääntelyn kohteena olevien verovelvollisten toimialasta ja toiminta- ja markkinaympäristöstä ja -edellytyksistä. Kuulemisen yleisenä tavoitteena on myös varmistaa säädösvalmistelun avoimuus ja hyvä laatu. Kuulemisen avulla pyritään selvittämään valmisteltavaan asiaan liittyvät erilaiset näkökohdat, vaikutukset ja käytännön toteuttamismahdollisuudet. Valtioneuvoston 4.2.2016 julkaiseman periaatepäätöksen perusteella annetun kuulemisohjeen mukaisesti lausuntojen antamiseen tulee varata aikaa lähtökohtaisesti vähintään kuusi viikkoa. Mainitun ohjeen mukaan lausuntoaika voi vain perustellusta syystä olla edellä mainittua lyhyempi. Kuulemiselle asetettu noin viikon määräaika on tässä lainvalmistelussa katsottu perustelluksi ilmeisesti ainoastaan ”investointipäätöksiin liittyvien epävarmuuksien vähentämiseksi”. Poikkeuksellisen lyhyt määräaika lausuntojen antamiselle ei kuitenkaan vähennä investointeihin liittyviä epävarmuuksia, vaan päinvastoin lisää niitä lain valmistelun jäädessä puutteelliseksi.

Nyt ehdotettujen sähköverolain muutosten vaikutuksia ei ole selvitetty tai arvioitu hallituksen esityksen luonnoksessa riittävän kattavasti, eikä tähän varmasti ole ollut mahdollisuutta ottaen huomioon sen, miten kiireellä lainvalmistelu on edennyt. Lisäksi lausunnoille asetetun erityisen kiireisen aikataulun vuoksi myös lausuntojen kautta saatava arvokas tieto muun ohessa datakeskusten toiminta- ja markkinaympäristöstä ja esityksen vaikutuksista todennäköisesti jää puutteelliseksi tai ainakin hyvin pintapuoliseksi. Jo pelkästään esitetty aie on heikentänyt Suomen asemaa vakaana investointiympäristönä ja lisännyt merkittävästi investointipäätöksiin liittyviä epävarmuuksia. Kiireellinen ja muun muassa puutteellisen vaikutusarvion perusteella tehty lainvalmistelutyö osaltaan heikentää halukkuutta kanavoida investointeja Suomeen.

YKSITYISKOHTAISET HUOMIOT LUONNOKSEN ERÄISIIN PERUSTELUIHIN:

Kohdassa 2.3 Nykytilan arviointi todetaan, että: ”Elinkeinoelämän keskusliiton vihreän siirtymän investointien dataikkunan mukaan esiselvitys-, suunnittelu- tai rakentamisvaiheessa olisi yhteensä 32 konesalihanketta. Jos uusien hankkeiden sähkötehon tarve olisi yhteensä 2 000 megawattia, tämä tarkoittaisi sähkönkulutuksena 16 terawattituntia, jos oletetaan, että datakeskuksen huipunkäyttöaika olisi 8 000 tuntia. Tämä merkitsisi noin viidenneksen lisäystä nykyiseen Suomen sähkön kokonaiskulutukseen. Voimassa olevan sähköverolainsäädännön perusteella 16 terawattitunnin sähkön kulutus tarkoittaisi noin 350 miljoonan euron lisäystä vuotuisessa sähköverotuessa konesaleille.”

Verne huomauttaa, että Elinkeinoelämän keskusliiton dataikkuna kuvaa suunnitelmia eikä huomattava osa näistä ilmoituksista toteudu, vaikka sähköveroluokkaan ei tehtäisi muutoksia. Moni esiselvitysvaiheen hanke on kehittäjävetoinen ja niille ei ole rahoitusta varmistettu. Pelkästään annettu esitys on heikentänyt Suomen asemaa vakaana investointiympäristönä ja heikentänyt oleellisesti hankkeiden rahoitusmahdollisuutta. Mahdollisen muutoksen toteutuessa merkittävä osa ilmoitetuista selvityksistä ja suunnitelmista ei toteudu Suomeen – edes ne, joiden rahoitusjärjestelyt ovat pitemmällä.

Kohdassa 2.3 Nykytilan arviointi todetaan, että: ”Konesalien sähköveron osalta Suomessa on ollut Ruotsia ja Norjaa matalampi sähkövero vuodesta 2023 lähtien Ruotsin ja Norjan poistaessa verotuet. Suomessa konesalien sähköverotaso on tällä hetkellä noin 3–4 senttiä kilowattitunnilta Ruotsia matalampi ja noin 1,2 senttiä kilowattitunnilta Norjaa matalampi. Suomen sähköverotuella on siten voinut osaltaan olla vaikutusta viime vuosien kasvaneisiin investointisuunnitelmiin.”

Verne korostaa, että Ruotsissa ja Norjassa on jo syntynyt colocation-datakeskusten ympärille laajoja ekosysteemejä, Suomessa ei. Tämän takia kilpailukyvyyn heikentäminen veroratkaisuilla tilanteessa, jossa Suomessa ei vielä ole merkittävää datakeskusekosysteemiä, on Suomen kilpailukykyä heikentävä tekijä ja siten investointipäätöksiin merkittävän kielteisesti vaikuttava. Kuten perusteluissa todetaan, vetovoimatekijät ovat muutoin pitkälti samat, kuin Ruotsissa ja Norjassa. Vernen laajennusinvestointien sijaintikohteita arvioitiin nimenomaan Pohjoismaita vertailemalla, joissa Vernellä oli kilpailevia datakeskushankkeita aluillaan jo ennen esitettyä sähköveroluokan muutosta Suomessa. Vertailu tuolloin johti marginaalisesti, mutta riittävästi, Suomen eduksi.

Kohdassa 2.3 Nykytilan arviointi todetaan, että: ”Konesalitoiminta on sähköintensiivistä ja pääomavaltaista, jossa työpanoksen osuus on pieni. Siten konesalitoiminnan vaikutukset sijaintimaan työn kysyntään ja niiden koko käyttöajaltaan tuottama nettoarvonlisäys sijaintimaahan on todennäköisesti pieni suhteessa investointien arvoon.”

Verne korostaa, että high-end (co-location, pilvipalvelut) konesalitoiminnot vaativat merkittävää määrää korkeasti koulutettua työvoimaa (mm. ICT asiantuntijoita, ohjelmisto- ja HW suunnittelijoita, LVIS-asiantuntijoita, sähköasiantuntijoita), huollossa ja operoinnissa - suunnitelmien toteutuessa yhteensä satoja henkilötyövuotta ilman välillisiä henkilötyövuosia, kuten alihankkijoiden ja ekosysteemin ympärille rakentuvia työpaikkoja.

Vernen tyyppisten colocation-toimintojen datakeskukset rakennetaan aina käsittämään mm. varavoiman ja akustot sekä hukkalämmön talteenottomahdollisuus. Keskuksissa käytettävä rakennus- ja LVIS teknologia on state of the art -tasoa ja ne rakennetaan kymmenien vuosien käyttöä silmällä pitäen. Nämä vaativat korkeaa osaamista ja mm. näiden toimintojen ympärille muodostuu datakeskusekosysteemi kerrannaisvaikutuksineen

Kohdassa 2.3 Nykytilan arviointi todetaan, että: ”Toisaalta jotkut konesalit voisivat jossain määrin osallistua taajuusreservimarkkinaan ja siten tasapainottaa sähköverkon toimintaa lyhyellä aikajaksolla.”

Verne yhtyy perustelutekstiin ja alleviivaa aiemman huomionsa datakeskustoimijoiden erilaisuudesta.

Kohdassa 2.3. Nykytilan arviointi todetaan, että: ”Konesalien investointikustannuksista merkittävä osa ei lisää kotimaista kysyntää, sillä esimerkiksi konesalilaitteistot, jotka muodostavat suurimman osan investoinnin arvosta, tulevat suurelta osin ulkomailta.”

Verne katsoo, että tämä kohta perustuu puutteelliseen tietoon. Vernen laajennusinvestointihankkeiden hankintaketjuanalyysissä olemme identifioineet lukuisia kotimaisia toimittajia ja laitevalmistajia, joilla on edellytykset kilpailukykyisesti toimittaa kotimaisia laitteita, rakenteita, komponentteja ja materiaalia sekä rakennus- ja asennustyötä näihin investointihankkeisiin. Arvioimme, että jopa noin 65 % miljardiluokan euron konesali-investointien arvosta voidaan hankkia Suomesta. Vernen asiakkaiden hankinnat (palvelimet) Vernen heille vuokraamiin konesalin asennustelineisiin (räkkiin), sen sijaan ovat pääosin yhdysvaltalaisia tai aasialaista IT-teknologiaa.

Kohdassa 4.2. Pääasialliset vaikutukset todetaan, että: ”Siten ehdotettujen muutosten julkista taloutta parantavan vaikutuksen arvioidaan olevan vuonna 2026 nettomääräisesti noin 46 miljoonaa euroa. Tuen poiston vaikutuksista julkiseen talouteen liittyy vuoden 2026 osalta EU-oikeudellinen kysymys. - - Nyt ehdotetusta kaivosten ja konesalien sähköverotuen poistosta voi seurata, että komissio katsoo uudistuksen olevan tältä osin peruttu. Tästä voi seurata EU-tulonmenetyksiä, jonka määrän arviointiin liittyy huomattavaa epävarmuutta.”

Verne huomauttaa, ettei perusteluissa ole esitettyjen epävarmuuksien lisäksi huomioitu dynaamisia vaikutuksia ja Suomen menettämiä verotuloja investointisuunnitelmien peruuntuessa.

Kohdassa 4.2. Pääasialliset vaikutukset todetaan, että: ”Erityisesti konesalitoiminta on kustannuksiltaan sähköintensiivistä. Siten on mahdollista, että muutoksen vuoksi jotkin potentiaalisista konesali-investoinneista kohdistuisivat Suomen sijasta muihin Pohjoismaihin tai muualle maailmaan. Suomen tärkeimmät keskeiset vahvuudet konesali-investoinneille, kuten edullinen ja puhdas sähkö, vakaa sähköverkko, puhdas vesi, viileä ilmasto, digitaalinen infrastruktuuri ja keskuksissa syntyvän lämmön hyödyntämismahdollisuudet, säilyisivät kuitenkin ennallaan ehdotetusta veromuutoksesta huolimatta.”

Verne nostaa esiin perusteluissa todetun ja myös Vernen aiemman huomion siitä, että vetovoimatekijät ovat Suomessa muutoin samat, kuin Ruotsissa ja Norjassa. Mahdollinen sähköveroluokan muutos poistaa Suomen ainoan merkittävän erottavan vetovoimatekijän. Investointipäätöksiä ajatellen Ruotsissa ja Norjassa on jo syntynyt datakeskusekosysteemi, joka lisää näiden maiden houkuttelevuutta.

Kohdassa 4.2. Pääasialliset vaikutukset todetaan, että: ”Ehdotetuilla muutoksilla ei todennäköisesti ole merkittävää vaikutusta uusiutuviin sähköntuotannon investointeihin, sillä esimerkiksi tuuli- ja aurinkovoimaloiden saaman tuotannon keskihinta määräytyy pääosin pohjoismaisilla sähkömarkkinoilla, eikä yksinomaan Suomen sähkön kulutuksen perusteella.”

Verne toteaa ylempänä esitetyn mukaisesti, että merkittävän teollisen kysynnän kasvun puutteesta johtuen uudet uusiutuvan sähköntuotannon investoinnit ovat likimain pysähtyneet viime vuosina. Uusien datakeskusten tuoma kysynnän kasvu käynnistää nähdäksemme varmasti uusia sähkön tuotantoinvestointeja – jo pelkästään sen vuoksi, että datakeskusten asiakkuuksiin liittyy monesti ehto samalla tehtävästä puhtaan energian investoinnista (Additive Power Purchase Agreement), osittain koska tämä nähdään ESG-arvioinneissa parhaana tapana hankkia energiaa.

Lisäksi toteamme, että pohjoismaisen sähkön siirtoverkon hinta-alueiden välisten siirtokapasiteettien rajallisuuden vuoksi hinta-alueen sisäisellä kysynnän ja tarjonnan tasapainolla on oleellinen merkitys mm. tuuli- ja aurinkovoimaloiden saamaan tuotannon keskihintaan.

Kohdassa 5 Ulkomainen lainsäädäntö todetaan, että: ”Konesalien sähkövero oli Ruotsissa energiaverodirektiivin mukaisella vähimmäisverotasolla vuodesta 2017 alkaen. Vuoden 2023

puolestavälistä lähtien Ruotsi poisti konesaleilta mahdollisuuden alempaan sähköveroon. - - Norjassa oli käytössä konesaleille alennettu sähkövero vuoteen 2023 asti. Norja poisti konesaleilta mahdollisuuden alempaan sähköveroon vuonna 2023 ja nykyisin Norjassa sovellettava sähkövero konesaleille on keskimäärin noin 1,3 senttiä kilowattitunnilta.”

Verne nostaa esiin perusteluissa todetun ja myös Vernen aiemman huomion siitä, että vetovoimatekijät ovat Suomessa muutoin samankaltaiset, kuin Ruotsissa ja Norjassa. Mahdollinen sähköveroluokan muutos poistaa Suomen tärkeän erottavan vetovoimatekijän. Investointipäätöksiä ajatellen Ruotsissa ja Norjassa on jo syntynyt datakeskusekosysteemi, joka lisää näiden maiden houkuttelevuutta.

YHTEENVETO

Verne ei kannata esitettyä sähköveroluokan muutosta koska se luo epävarman investointiympäristön sekä heikentää Suomen kilpailukykyä erityisesti verrattuna muihin pohjoismaihin. Menetettyjen verotulojen määrä on moninkertainen valtiontalouden korkeammasta verotulosta saavutettuihin hyötyihin verrattuna.

Verne lisäksi toivoo, että jatkovalmistelussa tehdään kattava vaikutustenarviointi ehdotetun veromuutoksen vaikutuksista, mukaan lukien dynaamiset vaikutukset ennen asiassa etenemistä.

Siinä tapauksessa, että datakeskusten sähköveroluokkaa päädytään lainvalmistelutyön jatkuessa korottamaan, Verne ehdottaa, että datakeskuksilla kuitenkin säilytetään oikeus suorittaa sähköä veroluokan II mukaan, jos tietyt, sähköverolain 4 a §:ään sisällytettävät edellytykset täyttyisivät. Verne ehdottaa, että sähköverolain 4 a §:ssä datakeskuksia edellytettäisiin esimerkiksi:

- toimimaan riittävän energiatehokkaasti,
- käyttämään hyödyksi toiminnassa syntyvää ylijäämälämpöä,
- hyödyntämään riittävästi puhdasta energiaa sähkönhankinnassa, ja
- osallistumaan sähköön reservimarkkinoille.

Gunnelius Kim
Ficolo Oy